

Bilaga C.

Rekommendation (nr 83) angående den offentliga arbetsförmedlingens organisation.

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till San Francisco och där samlats den 17 juni 1948 till sitt trettiöförsta sammanträde,

och beslutat antaga vissa förslag angående den offentliga arbetsförmedlingens organisation, vilken fråga inbegripes under den fjärde punkten på sammanrådets dagordning,

samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation innehållande kompletteringar till rekommendationen angående arbetsförmedling, 1944, och konventionen angående den offentliga arbetsförmedlingen, 1948,

antager denna den nionde dagen i juli månad år nittonhundrafyrtioåtta följande rekommendation, vilken skall benämnas »rekommendation angående den offentliga arbetsförmedlingen, 1948» (Employment Service Recommendation, 1948):

Med hänsyn till att rekommendationen angående arbetsförmedling, 1944, och konventionen angående den offentliga arbetsförmedlingen, 1948, innehålla föreskrifter rörande arbetsförmedlingens organisation och då det är önskvärt, att däri intagna bestämmelser kompletteras med ytterligare anvisningar,

förordar konferensen, att varje medlem, så snart förhållandena i varje enskilt land det medgiva, tillämpar följande bestämmelser samt till Internationella arbetsbyrån, i enlighet med vad styrelsen därom må komma att bestämma, insänder redogörelser angående de åtgärder, som vidtagits för att genomföra desamma.

I. Allmän organisation.

1. Den avgiftsfria offentliga arbetsförmedlingen bör omfatta en central myndighet samt lokala och, där så befinnes erforderligt, även regionala organ.

2. I syfte att främja arbetsförmedlingens utveckling och uppnå en enhetlig och samordnad landsomfattande administration böra åtgärder vidtagas för

- a) utfärdande genom den centrala myndighetens försorg av för landets hela arbetsförmedlingsorganisation avsedda anvisningar;
- b) fastställande av en för landet gällande minimistandard i avseende å personal och material;
- c) anvisande av erforderligt anslag å statsbudgeten för kostnadernas bestående;
- d) avgivande av periodiska rapporter från underordnade till överordnade administrativa organ;
- e) central inspektion av regionala och lokala organ; samt
- f) periodiska konferenser med befattningshavare vid centrala, regionala och lokala organ, däri inbegripen inspektionspersonal.

3. Lämpliga anordningar böra av arbetsförmedlingen vidtagas för den samverkan, som må befinnas erforderlig, med företagsledning, arbetarrepresentanter och organ med uppgift att undersöka speciella sysselsättningsproblem inom särskilda områden, företag, industrier eller grupper av industrier.

4. Åtgärder böra, då så prövas lämpligt, vidtagas för att inom arbetsförmedlingens allmänna ram

- a) inrätta särskilda arbetsförmedlingsorgan med uppgift att tillgodose behovet bland arbetsgivare och arbetare, tillhörande sådana industrier eller yrken som hamnarbete, sjöfart, byggnads- och anläggningsverksamhet, jordbruk, skogsbruk och husligt arbete, i den mån så med hänsyn till industriens eller yrkets natur, betydelse eller andra särskilda omständigheter prövas påkallat;
- b) genom särskilda anordningar sörja för arbetsanskaffning åt
 - i) minderåriga;
 - ii) partiellt arbetsföra; och
 - iii) tekniker, intellektuella arbetstagare, tjänstemän och arbetsledare;
- c) genom lämpliga anordningar sörja för arbetsanskaffning åt kvinnor under hänsynstagande till deras yrkesduglighet och fysiska förutsättningar.

II. Upplysningsverksamhet rörande arbetsmarknaden.

5. Arbetsförmedlingen bör inhämta upplysningar rörande arbetsmarknaden, särskilt i följande avseenden

- a) nuvarande och beräknat arbetskraftsbehov (innefattande uppgifter om det antal och slag av arbetare, som erfordras, fördelade å industri, yrke eller område);
- b) nuvarande och beräknad arbetskraftstillgång (innefattande uppgifter om arbetarnas antal, ålder och kön, utbildning, yrke, verksamhet och bostadsort ävensom de anställningssökandes antal och geografiska fördelning.

6. Arbetsförmedlingen bör verkställa regelbundna eller tillfälliga undersökningar rörande sådana ämnen som

- a) orsakerna till och förekomsten av arbetslöshet, däri inbegripen av tekniska förändringar betingad arbetslöshet;
- b) utplacering i arbete av särskilda kategorier av arbetssökande, såsom partiellt arbetsföra eller ungdom;
- c) förhållanden, som påverka arbetslöshetens omfattning och natur;
- d) sysselsättningsreglering;
- e) yrkesvägledning i samband med utplacering i arbete;
- f) yrkes- och arbetsanalyser; samt
- g) andra sidor av arbetsmarknadens organisation.

7. Upplysningarna i fråga böra inhämtas genom lämpligt utbildad personal, där så är erforderligt i samverkan med andra offentliga organ samt arbetarnas och arbetsgivarnas organisationer.

8. Vid uppgifternas insamling och bearbetning böra i den mån omständigheterna så medgiva eller påkalla ifrågakomma

- a) direkta förfrågningar hos sådana organ som besitta särskild förtrogenhet med hithörande spörsmål, såsom andra offentliga institutioner, arbetsgivar- och arbetarorganisationer, offentliga och enskilda företag samt företagsnämnder;
- b) samverkan med arbetsinspektionen och organ för arbetslöshetsförsäkring och arbetslöshetshjälp;

- c) utarbetandet av periodiska rapporter beträffande ämnen, som ha särskild betydelse för arbetsmarknaden; och
- d) undersökningar av särskilda problem, utredningar och analyser, utförda av arbetsförmedlingsorganen.

III. Arbetskraftsbudget.

9. I syfte att åvägabringa bästa möjliga organisation av arbetsmarknaden såsom en integrerande del av en nationell plan för att uppnå och vidmakthålla full sysselsättning samt utveckla och utnyttja produktionsresurserna bör vid tidigast möjliga tidpunkt årligen i varje land en arbetskraftsbudget uppgöras i anslutning till en allmän översikt över det ekonomiska läget.

10. Arbetskraftsbudgeten bör uppgöras av arbetsförmedlingen i samverkan med andra offentliga myndigheter, där så finnes lämpligt.

11. Arbetskraftsbudgeten bör innefatta noggranna uppgifter rörande den beräknade omfattningen och fördelningen av tillgång och efterfrågan på arbetskraft.

IV. Hänvisning av arbetare.

12. Arbetsförmedlingen bör

- a) iakttaga sträng opartiskhet, då det gäller anställning i företag, där en anställningen berörande arbetskonflikt pågår;
- b) icke hänvisa arbetare till anställning, beträffande vilken lön eller arbetsvillkor i övrigt icke uppnå den standard, som är bestämd i lag, kollektivavtal eller praxis;
- c) vid arbetshänvisning icke göra någon åtskillnad mellan sökande på grund av ras, hudfärg, kön eller trosbekännelse.

13. Det bör åligga arbetsförmedlingen att lämna anställningssökande alla nödiga upplysningar angående det arbete, till vilket de hänvisas, däri inbegripna upplysningar i frågor, som behandlas i föregående punkt.

V. Arbetskraftens rörlighet.

14. I syfte att underlätta den för uppnående och vidmakthållande av högsta möjliga produktion och sysselsättning erforderliga rörligheten hos arbetskraften bör arbetsförmedlingen vidtaga i punkterna 15—20 här nedan angivna åtgärder.

15. Fullständiga och tillförlitliga upplysningar rörande sysselsättningsmöjligheter och arbetsvillkor inom andra yrken och områden samt rörande levnadsförhållandena inom dessa områden (innefattande jämväl tillgången på lämpliga bostäder) böra insamlas och offentliggöras.

16. Arbetarna böra erhålla vederbörliga upplysningar och råd, ägnade att övervinna deras motvilja mot ombyte av yrke eller bostadsort.

17. 1) Arbetsförmedlingen bör exempelvis genom utgivande av kontanta bidrag undanröja ekonomiska hinder för sådan överflyttning av arbetskraft till annan ort, som må finnas påkallad.

2) Sådant bidrag bör efter arbetsförmedlingens beprövande utgå vid överflyttning under arbetsförmedlingens medverkan eller med dess godkän-

nande, framför allt i fall då andra bestämmelser icke finnas, enligt vilka de med flyttningen förenade särskilda kostnaderna skola bestridas av annan än arbetaren.

3) Beloppet av sådant bidrag bör bestämmas med hänsyn till i landet rådande förhållanden och föreliggande individuella omständigheter.

18. Arbetsförmedlingen bör bistå de myndigheter, som handha arbetslöshetsförsäkring och arbetslöshetshjälp, vid fastställandet och tillämpningen av de villkor, under vilka ledigbliven anställning inom annat yrke än den arbetslöses normala eller som nödvändiggör ombyte av bostadsort, är att anse såsom lämplig.

19. Arbetsförmedlingen bör tillhandagå vederbörande myndigheter vid upprättande och genomförande av planer för utbildning och omskolning (innefattande jämväl lärlingskap, fortsatt utbildning och kurser, avsedda att skapa befodringsmöjligheter), vid utseende av kursdeltagare samt vid dessas placering i arbete efter genomgången kurs.

VI. Övriga bestämmelser.

20. 1) Arbetsförmedlingen bör samverka med andra offentliga eller enskilda organ, som handlägga sysselsättningsfrågor.

2) För detta ändamål bör arbetsförmedlingens yttrande inhämtas och dess synpunkter beaktas av varje samordnande organ med uppgift att fastställa och tillämpa principer och metoder avseende sådana frågor som

a) industriens lokalisering;

b) offentliga arbeten och investeringar;

c) tekniska framsteg och deras inverkan på produktion och sysselsättning;

d) in- och utvandring;

e) bostadspolitik;

f) sociala välfärdsåtgärder, såsom hälsovård, skolväsen och fritidsanordningar; samt

g) organisations- och planeringsåtgärder, som beröra samhället i dess helhet och äro av beskaffenhet att påverka sysselsättningsmöjligheterna.

21. För att befordra anlitaandet av arbetsförmedlingens tjänster och sätta förmedlingen i stånd att effektivt fullgöra sina uppgifter, bör arbetsförmedlingen vidtaga i punkterna 22—25 här nedan angivna åtgärder.

22. 1) Arbetsförmedlingen bör städse vinnlägga sig om att uppmuntra såväl anställnings- som arbetskraftssökande att i full utsträckning frivilligt anlita arbetsförmedlingens upplysningar och tjänster.

2) I sådant syfte böra film, radio och andra medel för upplysning av och kontakt med allmänheten tagas i anspråk för att särskilt bland arbetsgivare, arbetare och deras organisationer göra kända och uppskattade förmedlingsverksamhetens betydelsefulla uppgifter inom arbetsmarknaden samt klargöra de fördelar som ett konsekvent anlitaande av arbetsförmedlingen erbjuder arbetarna, arbetsgivarna och nationen i dess helhet.

23. Arbetare, som ansöka om ersättning på grund av arbetslöshetsförsäkring eller om arbetslöshetsunderstöd, samt, i den mån så är möjligt, personer, som genomgått kompletterande offentliga eller statsunderstödda yrkesutbildningskurser, böra åläggas att anmäla sig hos arbetsförmedlingen för erhållande av anställning.

24. Särskilda åtgärder böra vidtagas för att uppmuntra ungdomen och, såvitt möjligt, alla som för första gången inträda i arbetslivet att anmäla sig hos arbetsförmedlingen och därvid giva till känna sina yrkesönskemål.

25. Arbetsgivarna, däri inbegripna företagsledningarna vid offentliga eller halvoffentliga företag, böra anmodas att till arbetsförmedlingen anmäla lediga platser.

26. Systematiska åtgärder böra vidtagas för att främja arbetsförmedlingens effektivitet på sådant sätt, att privata arbetsförmedlingsbyråer göras överflödiga inom alla yrken, där icke vederbörande myndighet av särskilda skäl finner ett bibehållande av dylika byråer önskvärt eller nödvändigt.

VII. Internationell samverkan mellan arbetsförmedlingsorgan.

27. 1) Internationellt samarbete mellan arbetsförmedlingsorgan bör, i den mån så är lämpligt och möjligt, samt, såvitt önskemål därom framställles, under medverkan av Internationella arbetsorganisationen, avse

- a) systematiskt utbyte, bilateralt, regionalt eller multilateralt, av informationer och erfarenheter rörande arbetsförmedlingsverksamhetens mål och medel;
- b) anordnande av bilaterala, regionala eller multilaterala tekniska konferenser angående arbetsförmedlingsfrågor.

2) För att underlätta i enlighet med artikel 6 b) iv) av konventionen godkända överflyttning av arbetare bör arbetsförmedlingen på anmodan av vederbörande nationella myndighet och eventuellt i samverkan med Internationella arbetsbyrån

- a) om så befinnes lämpligt i samarbete med andra institutioner och organisationer insamla upplysningar rörande ansökningar om arbete och lediga platser, som icke kunna tillsättas inom landet, i syfte att främja immigration eller emigration av arbetare, som i möjligaste mån kunna motsvara uppställda krav;
- b) samarbeta med andra behöriga myndigheter inom och utom landet för utarbetande och tillämpning av mellanstatliga bilaterala, regionala eller multilaterala avtal angående migration.

Bilaga D.

Konvention (nr 89) angående kvinnors nattarbete inom industrien (reviderad 1948).

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens,

vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till San Francisco och där samlats den 17 juni 1948 till sitt trettioförsta sammanträde

och beslutat antaga vissa förslag till partiell revision av konventionen angående kvinnors nattarbete, 1919, antagen av konferensen vid dess första sammanträde, och konventionen angående kvinnors nattarbete (reviderad 1934), antagen av konferensen vid dess adertonde sammanträde, vilken fråga utgör den nionde punkten på sammanträdet dagordning,